

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.275/2015/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a **(pártfogó ügyvéd neve, címe)** által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti lakos felperesnek – az **(elnök neve)** által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2015. február 11. napján kelt 4.P.21.765/2014/20. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, és mellőzi a felperest elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezését.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A le nem rótt 40.000,- (Negyvenezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A **(város neve)**-i Járási Ügyészség 2013. július 8. napján kelt B.504/2011/29. számú határozatával a **(város neve)**-i Rendőrkapitányságon 494/2011. bü. számon indult büntetőeljárást – melyben a felperes sértettként szerepelt – arra hivatkozással, hogy a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetelése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény, megszüntette.

A ... Megyei Főügyészség Nyfel. 1160/2012/12. számú, a felperes részére jogi képviselője útján 2013. augusztus 27. napján kézbesített határozatával a felperes által előterjesztett panaszt elutasította. Tájékoztatva, hogy a határozat ellen a közléstől számított 60 napon belül pótmagánvádlóként léphet fel jogi képviselője útján, vagy – a Be. 230. § (1) bekezdésében meghatározott esetben – személyesen a **(város neve)**-i Járási Ügyészségnél vádindítványt nyújthat be.

A ... Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálat Jogi Segítségnyújtó Osztálya a felperes kérelmére a részére 2013. október 21. napján kézbesített BEE/301/260894-8/2013. számú határozattal számára 4 óra időtartamban beadványkészítés, vádindítvány elkészítése céljából jogi szolgáltatás igénybevételét engedélyezte.

A felperes a vádindítványt 2013. december 30-án terjesztette elő személyesen a **(város neve)**-i Járási Ügyészségen, melyben nyilatkozott arról, hogy személyes költségmentesség és pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezése iránt a külön jogszabályban foglaltak szerint kérelmet terjeszt elő a hivatalnál. Jelezte továbbá, hogy neki a jogi segítségnyújtó osztály peren kívül jogi

segítségnyújtást engedélyezett a vádindítvány megszerkesztése érdekében, egyben esetleges késedelmét kérte kimentettnak tekinteni figyelemmel arra, hogy jogi segítségnyújtás keretében tudott képviselétéről gondoskodni, amelynek érdekében 60 napon belül eljár.

A **(város neve)**-i Járásbíróság személyesen a felperesnek 2014. január 24-én kézbesített 1.B.234/2013/4. számú végzésével vádindítványát elutasította. Határozatában a felperes jogi képviselőjeként **(pátfogó ügyvéd neve)** ügyvédet tüntette fel. Tájékoztatta, hogy a végzés ellen a kézbesítéstől számított 8 napon belül van helye fellebbezésnek. Indokolásában kifejtette, a határidőt a jogi segítségnyújtó osztályhoz benyújtott kérelem tárgyában hozott jogerős határozat közlésétől kell számítani, a tértivevény tanúsága szerint pedig a határozat közlésére 2013. október 21-én került sor, melyhez képest a pót-magánvádlóként történő fellépésre nyitva álló 60 napos határidő 2013. december 27. napján letelt, a felperes tehát vádindítványát elkésztetten terjesztette elő.

Időközben a ... Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálat Jogi Segítségnyújtó Osztálya 2014. február 3. napján kézbesített BEE/301/260197-2/2014. számú határozatával a felperes, mint pót-magánvádló részére a **(város neve)**-i Járásbíróság előtt 1.B.234/2013. szám alatt folyamatban lévő büntetőeljárás bírósági szakaszában pártfogó ügyvédi képviselőt igénybevételét engedélyezte.

A felperes a **(város neve)**-i Járásbírósághoz 2014. február 5-én érkezett, személyesen előterjesztett 7. sorszámú fellebbezésében a 4. számú végzés megváltoztatását és a vádindítvány utolsó bekezdése szerinti igazolási kérelem elbírálását kérte. Sérelmezte, hogy a bíróság a végzésben feltüntette jogi képviselőjét annak ellenére, hogy meghatalmazás hiányában személyesen eljáró fél volt. Kifogásolta továbbá, hogy nem döntött a késedelem kimentését célzó igazolási kérelemről. Hangsúlyozta, a bíróság által alapul vett 2013. október 21-i határidő utáni 60 nap ugyan lejárt, de az ettől számított 8 napon belül igazolási kérelemmel élt. Előadta azt is, hogy a jogi segítségnyújtó osztálynál ún. komplex kérelmet terjesztett elő, amelynek egyik része az okiratszerkesztés, a másik az ügyvédi képviselőt engedélyezése, mely utóbbiban jogerős határozat nem született, éppen ezzel kapcsolatosan kellett a vádindítvány iktatott példányát a jogi segítségnyújtó osztály részére megküldenie.

A **(város neve)**-i Járásbíróság 1.B.234/2013/8. számú végzésével a pót-magánvádló fellebbezését elutasította elkészttség címén.

A végzéssel szemben a pót-magánvádló – jogi képviselője, **(pátfogó ügyvéd neve)** ügyvéd útján – fellebbezést, valamint kijavítási és igazolási kérelmet terjesztett elő. Arra hivatkozott, hogy a vádindítvány beterjesztési határideje a 2014. február 3. napjától számított 60 nap. Hangsúlyozta, a fellebbezést elutasító végzés méltánytalan, minthogy tévesen tekintette **(pátfogó ügyvéd neve)** ügyvédet a bíróság a pót-magánvádló jogi képviselőjének 4. számú végzésében.

A másodfokon eljáró **(alperes neve)** 1.Bpkf.130/2014/3. számú végzésével a **(város neve)**-i Járásbíróság 8. számú végzését helyes indokai alapján helybenhagyta. Azt annyiban pontosította, hogy a vádindítványt a felperes mint pót-magánvádló nyújtotta be 2013. december 23. napján, amikor **(pátfogó ügyvéd neve)** ügyvéd nem volt a pót-magánvádló jogi képviselője.

Majd az **(alperes neve)** 1.Bpkf.132/2014/3. számú végzésével a **(város neve)**-i Járásbíróság 12. számú igazolási és kijavítási kérelmet elutasító végzését is helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság végzésének indokai mindenben helytállóak. Kifejtette, a vádindítvány előterjesztésére rendelkezésre álló 60 napos határidő 2013. október 26. napján telt le, ugyanis a sértettnak a főügyészség panaszt elutasító végzését 2013. augusztus 26. napján kézbesítették.

A felperes keresetében 500.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest személyiségi jogainak megsértésére figyelemmel. Álláspontja szerint az alperes felelősségét az alapozza meg, hogy határidőben beadott vádindítványát a járásbíróság elkésztettnak tekintette, tévesen tüntette fel jogi képviselőjét határozatában, majd ezt a döntését az **(alperes neve)** is helybenhagyta. Hangsúlyozta, ahhoz fűződő joga, hogy a bíróság betartsa minden jogszabályt, a Ptk.-ban nem nevesített személyiségi jognak tekintendő, amelyet az alperes megsértett. Mivel pedig

a bíróság és a törvényszék magatartása nem minősül folyamatosnak, a perben az új Ptk. szabályai az irányadók.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kifejtette, a felperes sem tette kétségessé, hogy a vádindítvány benyújtására nyitva álló 60 napos határidő kezdete 2013. október 21. napja, így a **(város neve)**-i Bíróság a büntetőeljárás szabályok helyes értelmezésével hozta meg a felperes által vitatott határozatokat. Az alperest jogellenesség nem terheli, kártérítési felelőssége nem állapítható meg. Vitatta egyben, hogy a jogszabály bíróság általi betartása személyhez fűződő jog. Hangsúlyozta, a bíróság közjogi kötelezettsége a jogszabályok betartása, amellyel szemben a felet az eljárási törvények megszabta rend szerinti jogorvoslatok illetik meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes jogellenes károkozó magatartásával okozati összefüggésben kár érte. Kifejtette, általánosságban véve nem kizárt, hogy a károsult olyan sérelem éri a bírósági eljárás résztvevőjeként, amelynek kapcsán személyiségvédelem illeti meg. Rámutatott, a Ptk. 76. §-a a személyiségi jogokat taxatíván sorolja fel, azonban a felperes által körülírt bizonyítatlan sérelem, károsodás nyilvánvalóan nem sorolható az ember magánszférája védelmét biztosítani hivatott jogvédele körbe. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) vonatkozó rendelkezéseit elemezve úgy foglalt állást, hogy az alperes részéről eljáró bíróságok terhére jogszabálysértés sem állapítható meg. A felperes az eljárások folyamán mindvégig következetesen hivatkozott arra, hogy a jogi segítségnyújtó osztály 2013. október 21. napján kézbesített határozata a vádindítvány előterjesztéséhez nyújtott jogi segítséget, amely ellentmond az alperesi magatartás folytán bekövetkezett megtévesztettségének is.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amely – tartalma szerint – annak megváltoztatására és az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalására irányult. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság ítélete is tartalmazza, hogy a **(város neve)**-i Bíróság 4. számú végzése tévesen rögzítette, miszerint a felperes jogi képviselővel rendelkezett, vagyis megállapítható, hogy képviselőt csak a 2014. február 3. napján kézbesített BEE/301/260197-2/2014. számú határozat mellékletét képező meghatalmazással tudta megoldani. Álláspontja szerint pedig az elsőfokú bíróság ennek ellenére nem észlelte, hogy éppen ez a tévedés generálta a további következmények egy részét. Kiemelte, mint jogban járattan személy e határozat alapján joggal lehetett abban a hiszemben, hogy jogi képviselővel jár el. Ugyanakkor az, hogy egy valótlan képviselő szerepeltetése azt a látszatot kelti, hogy a bíróság szerint az adott ügyvéd a képviselője, nem szorul külön bizonyításra. Véleménye az volt, az ügy eldöntése szempontjából a Be. 229. § (4) bekezdésének rendelkezése a leglényegesebb, mely szerint ha a sértett a személyes költségmentesség és pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezése iránt kérelmet terjesztett elő, a 60 napos határidőt a kérelem tárgyában hozott jogerős határozat közlésétől kell számítani.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében korábbi előadásait fenntartotta, nem ellenezte ugyanakkor az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását tekintetben, hogy az ítélet táblája mellőzze a felperes elsőfokú eljárási költségben való marasztalását figyelemmel arra, hogy az alperesnek áthárítható költsége nem merült fel.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az ügyben az 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) rendelkezéseit. Egyetért az ítélet táblájával, hogy az állított jogsértés a többfokú eljárásra tekintettel folyamatosnak minősül, az első- és másodfokú eljárást a polgári per szempontjából különválasztani,

időben elkülönült, elváló szakaszokra tagolni nem lehet, így irányadó a Ptké. 8. § (2) bekezdésének második mondata. Erre figyelemmel a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjának utaló szabálya alapján a Ptk. 339. § (1) bekezdésében rögzített kártérítési feltételek megvalósulását kellett vizsgálni.

Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság tekintetben is, hogy a felperesnek az a joga, mely szerint az általa kezdeményezett eljárásban a bíróság tartson be minden jogszabályt, nem minősíthető személyiségi jognak, illetve személyiségvédelmi igénynek, hiszen ez nyilvánvalóan nem sorolható az ember magánszférája védelmét biztosítani hivatott jogvédte körbe. Ezzel a felperes valójában a tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését állítja, amely védendő érdek nem közvetlenül az emberi személyiségből fakad. Ez a jog elsődlegesen nem az individuum védelmét, hanem az állami közreműködés mellett zajló eljárások megfelelő lefolytatását szolgálja (BDT 2015/7-8/96. számú döntés). A felperes kereseti kérelmének alapja – tartalma szerint – a bíróság eljárási hibája. Az ilyen jogalapon előterjesztett per azonban, még ha azzal összefüggésben személyiségi jogsértés megvalósulását is állítja a fél, nem töltheti be a rendkívüli jogorvoslat szerepét, nem terjedhet ki a jogerős döntés – bizonyítékok újbóli értékelésével való – érdemi felülbírálatára (Kúria Pfv.IV.21.423/2014/4. számú döntés).

A perbeli esetben a felperes hivatkozása az alperes jogsértő magatartása tekintetében kettős volt. Egyrészt hivatkozott arra, hogy a **(város neve)**-i Járásbíróság 1.B.234/2013/4. számú végzésében jogi képviselőjeként tüntette fel **(pátfogó ügyvéd neve)** ügyvédet. Az ítéletábra tekintetben osztja az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint nem nyert bizonyítást, hogy a végzés – kétségtelenül téves – megfogalmazása mennyiben tévesztette meg a felperest és ez milyen okozati összefüggésbe hozható az állított kárával, hiszen a felperesnek nyilvánvalóan tudnia kellett arról, van-e jogi képviselője, adott-e bárki számára meghatalmazást, illetőleg – az általa már bizonyítottan ismert eljárásban – a jogi segítségnyújtó szolgálat engedélyezett-e számára jogi képviselőt a kérelme alapján. Egyebekben lényeges, hogy a jogi képviselő téves feltüntetését az **(alperes neve)** 1.Bpkf.130/201463. számú határozatával korrigálta, egyben megállapította, hogy ez az elsőfokú döntés helyességét érdemben nem befolyásolta.

A felperes keresetének jogalapjaként másfelől arra hivatkozott, hogy az alperes téves álláspontot foglalt el a pót-magánvád benyújtására rendelkezésre álló határidő tekintetében. Ezzel összefüggésben az ítéletábra kiemeli, hogy ha a fél kárigényének alapját az általa törvénysértőnek tartott jogerős határozat tartalmában, az ott részletesen vizsgált kérdésben jelöli meg, a kártérítési per bírósága nem állapíthatja meg a döntés jogellenességét. Kizárt, hogy a fél jogvitájában keletkezett jogerős határozat tartalma a bíróság kártérítési felelősségét megalapozza (hasonlóan: Kúria Pfv.IV.21.423/2014/4. számú döntés).

Észlelte az ítéletábra a másodfokú eljárásban, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében alaptalanul kötelezte a felperest eljárási költség megfizetésére figyelemmel arra, hogy az alperesnek az elsőfokú eljárásban áthárítható költsége nem merült fel. Ennek kapcsán az alperes nyilatkozott is a másodfokú eljárásban, hogy az erről szóló rendelkezés mellőzését nem ellenzi.

A kifejtettekre tekintettel ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – kizárólag az elsőfokú eljárási költség tekintetében – részben megváltoztatta, míg egyebekben, érdemét tekintve azt helybenhagyta.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad, valamint ugyanezen jogszabályhely és a Pp. 84. § (1) bekezdés b) pontja szerint a felperest képviselő pátfogó ügyvéd díját az állam viseli.

S z e g e d, 2015. október hó 2. napján

Dr. Kiss Gabriella sk. .	Bálint Attila sk. .	Némethné dr. Suták Anikó sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró